

Hlavní město České republiky Praha patří mezi nejkrásnější města světa. Proto jsou její ulice stále plné zahraničních i domácích turistů, kteří obdivují historické stavby, procházejí se po Národním mostě, navštěvují Hradčany, Malou Stranu, Mladoměstské náměstí se známým orlojem a mnoho jiných koutů. Mnozí si zajdou na divadelní představení do Karlova divadla, nebo navštíví výstavu ve Václavském muzeu. V Praze je stále na co se dívat, je tam hodně lidí a je také docela snadné se v ulicích a malých uličkách ztratit.

To se také stalo Pavle a její kamarádce Jarce. Celý rok jim ve škole paní učitelka o Praze vyprávěla, až v červnu přijely s ostatními dětmi do Pardubic na školní výlet. Jak se tak společně procházely, paní učitelka jim některé staré pražské budovy ukazovala, upozorňovala je na jejich výzdobu, zastavily se trochu déle u krásně zdobeného domu, dívaly se na jeho malby i do výlohy obchodu, která byla plná broušeného skla, až najednou zjistily, že jsou docela samy. Co teď? Jak svoje spolužáky najdou? Pamatovaly si, že odpoledne mají jet parníkem po řece Sázavě. Budou tedy muset najít cestu k řece a pak už snad přístaviště parníků najdou.

V Praze jezdí mnoho dopravních prostředků, ale jak se v nich vyznat? Která tramvaj nebo autobus je doveze k řece? Koho se mají zeptat, když jsou kolem nich samí cizinci? Děvčata se ale nevzdávala a vydala se najít stanici metra. Metro jezdí v podzemí, tam se nikdo ztratit nemůže. Praha má čtyři trasy metra: červenou, zelenou, bílou a žlutou. Najít schody do metra nebylo těžké, protože každá stanice je označena velkým písmenem „P.“ Jarka takovou značku brzy uviděla a dole v metru našla i pláněk se jmény všech stanic. Teď jen bylo důležité najít tu správnou, která bude k řece nejbližší. Jak se tak nad plánkem dohadovaly, zastavil se u nich městský strážník, a když mu pověděly, co se jim stalo, poradil jim přesně, kam mají jet a kde vystoupit. Děvčatům jen bylo divné, že to nebyla stanice Vltavská, ale Palackého na trase B.

